

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ТРГОВИНЕ,
ТУРИЗМА И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА

Број: 330-00-00093/2015-11

1. јун 2016. године

Немањина 22-26

Београд

На основу члана 126. и 149. Закона о заштити потрошача („Сл. гласник РС“, бр. 62/2014 и 6/16- др.закон) и члана 192. Закона о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/2001 и „Сл. гласник РС“, бр.30/2010), у поступку заштите колективног интереса потрошача који се води по захтеву Удружења за заштиту потрошача Војводине са седиштем у Новом Саду, а против „Застава Инпро“ са седиштем у Крагујевцу, министар трговине, туризма и телекомуникација, доноси

РЕШЕЊЕ

УТВРЂУЈЕ СЕ да је правно лице „Застава Инпро“ са седиштем у Крагујевцу, ул. Косовска бр. 4, продавало приколице потрошачима без законом прописане документације и на тај начин створило погрешан утисак код потрошача да су приколице у промету у складу са позитивним прописима, чиме је учинило повреду колективног интереса потрошача обављајући обмањујућу пословну праксу из члана 21. став 1. тачка 9) Закона о заштити потрошача.

НАЛАЖЕ СЕ правном лицу из става 1. диспозитива овог решења да прекине са обмањујућом пословном праксом из члана 21. став 1. тачка 9) Закона о заштити потрошача.

Правно лице из става 1. диспозитива овог решења дужно је да поступи по овом решењу у року од 60 (шездесет) дана од дана пријема овог решења и о томе обавести ово министарство у року од 8 (осам) дана од дана поступања.

Ово решење је коначно.

Образложење

Овом министарству дана 22.09.2015. године достављен је захтев Удружења за заштиту потрошача Војводине, са седиштем у Новом Саду, ул. Раваничка бр. 11, за покретање поступка заштите колективног интереса потрошача против правног лица „Застава Инпро“ из Крагујевца. У достављеном захтеву је наведено да правно лице „Застава Инпро“ продаје приколице које потрошачи нису у могућности да региструју, с обзиром на то да приликом куповине нису добили Уверење о испуњености услова о усаглашености са прописима о хомологацији. У складу са Законом о безбедности саобраћаја и ступањем на снагу Правилника о испитивању возила, правно лице „Застава Инпро“, као произвођач и продавац приколица, је било у обавези да прибави напред наведено уверење. На напред описани начин подносилац захтева сматра да трговац поступа на начин описан чланом 21. став 1. тачка 9) Закона о заштити потрошача, односно да трговац примењује обмањујућу пословну праксу тако што ствара погрешан утисак код потрошача да је одређени производ у промету у складу са позитивним прописима.

Имајући у виду да је предметни захтев поднет од стране овлашћеног лица, да је подносилац захтева учинио вероватним постојање повреде колективног интереса, закључком под горњим бројем од 14.10.2015. године покренут је поступак заштите колективног интереса потрошача због повреде из члана 145. став 1. Закона о заштити потрошача.

На достављени закључак о покретању поступка није се изјаснило правно лице „Застава Инпро“, па је ово министарство заказало усмену расправу и позвало странке да присуствују.

Дана 14.12.2015. године одржана је усмена расправа у просторијама Министарства којој је присуствовао пуномоћник Удружења за заштиту потрошача Војводине, док испред „Застава Инпро“ нико није присуствовао иако је позив уредно примљен. Пуномоћник Удружења за заштиту потрошача Војводине изјавио је да у свему остаје код навода из поднетог захтева од 22.09.2015. године и предложио је да Министарство донесе решење о утврђивању повреде колективног интереса потрошача.

Имајући у виду да пуномоћник „Застава Инпро“ није присуствовао заказаној усменој расправи, изјаснио се на наводе писаним путем, поднеском од 22.12.2015. године у којем је наведено да је „Застава Инпро“ продавала приколице уз сертификат о извршеном испитивању које је спроводио Машински факултет у Крагујевцу у Центру за техничку исправност возила – ТИВ и Центру за безбедност саобраћаја – ЦБС који су овлашћени за испитивање возила. Даље је у поднеску наведено да у Закону о безбедности саобраћаја који је ступио на снагу 12.02.2013. године није наведено да атести који су до тог датума издати од стране овлашћених институција више не важе, те је „Застава Инпро“ наставила да продаје приколице, потрошачи су купљене приколице уредно регистровани у периоду од 12.02.2013. до априла 2015. године, а Министарство унутрашњих послова и Агенција за безбедност саобраћаја нису указали на неправилности у смислу недостајуће документације у поступку регистрације возила. Такође, у допису је наведено да „Застава Инпро“, као ни други произвођачи приколица, нису у могућности да својим купцима надокнађују трошкове настале због немогућности регистрације возила.

На допис „Заставе Инпро“ од 22.12.2015. године, писаним путем изјаснило се Удружење за заштиту потрошача Војводине, поднеском од 18.04.2016. године у коме је остало при својим наводима из поднетог захтева. У допису је наведено да је учињен пропуст од стране произвођача као и МУП-а Републике Србије, што за последицу има да потрошачи нису у могућности да региструју спорне приколице. Наиме, како је дана 12.02.2013. године ступио на снагу Правилник о испитивању возила, произвођач - трговац је морао да прибави Уверење о испуњености услова о усаглашености са прописима о хомологацији.

Имајући у виду напред наведено, ово министарство је у току поступка утврдило следеће чињенично стање:

Правно лице „Застава Инпро“ ставило је у промет, односно продавало је потрошачима приколице без издатог Уверења о испуњености услова о усаглашености са прописима о хомологацији, а што је било дужно да учини у складу са чланом 249. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Чланом 249. Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Сл. гласник РС“, бр. 41/2009, 53/2010, 10/2011, 32/2013 – одлука УС, 55/2014, 96/2015 – др. Закон и 9/2016 – одлука УС) прописано је да моторна и прикључна возила која се појединачно или серијски производе или преправљају, односно њихови уређаји, склопови и опрема, морају бити усаглашени са техничким условима у складу са прописима о хомологацији. Истим чланом прописано је да се пре стављања у промет, односно пуштања у саобраћај

ових возила мора утврдити да ли ова возила испуњавају прописане услове у складу са овим законом, као и да уверење (потврду) о испуњености услова издаје Агенција за безбедност саобраћаја.

Чланом 3. Правилника о испитивању возила („Сл. гласник РС“, бр. 8/2012, 13,31,114/2013, 40,140/2014 и 18,82/2015) прописано је да испитивање, односно контролисање моторних и прикључних возила, издавање уверења о испитивању возила, односно контролисању возила које се увози као употребљавано, издавање потврде о исправности уређаја и опреме за погон возила на течни нафтни гас или компримовани природни гас и вођење евиденције о обављеним испитивањима и издатим уверењима и потврдама организује и спроводи Агенција за безбедност саобраћаја.

Чланом 17. Закона о заштити потрошача забрањена је непоштена пословна пракса и предвиђено је да трговац сноси терет доказивања да није обављао непоштену пословну праксу.

Чланом 18. став 1. Закона о заштити потрошача прописано је да је пословна пракса непоштена ако је противна захтевима професионалне пажње и ако битно нарушава или прети да битно наруши економско понашање, у вези са производом, просечног потрошача на кога се та пословна пракса односи или којој је изложен, односно понашање просечног члана групе, када се пословна пракса односи на групу потрошача.

Чланом 18. став 6. Закона о заштити потрошача прописано је да се непоштеном пословном праксом нарочито сматра обмањујућа пословна пракса и насртљива пословна пракса.

Чланом 21. став 1. тачка 9) Закона о заштити потрошача предвиђено је да облик пословне праксе који се без обзира на околности појединачног случаја сматра обмањујућом пословном праксом јесте неистинита тврдња трговца или стварање погрешног утиска да је одређени производ у складу са позитивним прописима.

Чланом 145. став 1. тачка 2) Закона о заштити потрошача прописано је да повреда колективног интереса потрошача постоји у случају непоштене пословне праксе у смислу чл. 17-23. овог закона, односно неправичних одредби у потрошачким уговорима у смислу чл. 41-45. овог закона.

Овај орган је утврдио да је именовани трговац учинио повреду колективног интереса потрошача обављајући непоштену пословну праксу у виду обмањујуће пословне праксе јер је довео у заблуду потрошаче у погледу усаглашености робе коју продаје са позитивним прописима. Иако је трговац сходно Закону о безбедности саобраћаја на путевима и Правилнику о испитивању возила имао обавезу да прибави Уверење о испуњености услова о усаглашености са прописима о хомологацији за предметне приколице пре стављања у промет истих, то није учинио. Наиме, уверење издато од стране другог лица, а не од стране Агенције за безбедност саобраћаја која је за то надлежна сходно позитивним прописима, не производи правне последице у смислу испуњености услова за регистрацију таквог возила.

Наводи трговца који се односе на то да постоји одговорност Министарства унутрашњих послова и Агенције за безбедност саобраћаја у смислу правовременог обавештавања о обавези поседовања Уверења нису од утицаја на утврђивање постојања повреде колективног интереса потрошача јер је познавање и пословање, а нарочито стављање у промет одређене робе, у складу са позитивним прописима обавеза трговца.

Чланом 126. став 1. Закона о заштити потрошача прописано је да Министарство спроводи поступак и одређује мере заштите колективног интереса потрошача, док је чланом 149. истог закона прописано да Министарство решењем одлучује о постојању

повреде и одређивању мере. Чланом 192. Закона о општем управном поступку предвиђено је да на основу одлучних чињеница утврђених у поступку, орган надлежан за решавање доноси решење о управној ствари која је предмет поступка.

Имајући у виду напред наведено чињенично стање, као и законске одредбе, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења не може се изјавити жалба. Против овог решења може се тужбом покренути управни спор пред Управним судом у року од 30 дана од дана пријема решења.

МИНИСТАР

Расим Љајић